

[Viggo Starcke.]

de er. Men det, vi behøver, er sikkerhed, tryghed og vished for, at vi har det danske folk bag ved denne politik, det er langt at foretrække frem for en antagelse.

Der er vist ingen tvivl om, at hovedparten af det danske folk vil stå bagved Atlanterhavspolitikken — men hvorfor så frygte en folkeafstemning? I hvert fald er det givet, at den danske befolkning står meget mere delt og usikkert, end den gjorde overfor den skandinaviske pagt. Det er muligt, at man kun vil gøre en sådan folkeafstemning rådgivende eller vejledende, men det er en meget vigtig rettighed, som det danske folk her må hævde. Det svarer f. eks. til det, som man indenfor lægevirksomheden sommetider står overfor, at det minsandten er patientens ret at afgøre, om han vil opereres, eller han ikke vil opereres, men friheden og selvbestemmelsen skal ikke gå så vidt, at han også skal bestemme, hvordan operationen skal foregå.

Vi mener ikke, at de grunde, der taler for at haste denne sag igennem, er afgørende. Jeg kan godt se, at der er visse grunde, som er tungt vejende, der taler til gunst for en hurtig afgørelse af denne sag, men fra vor side kan vi ikke tillægge det nogen afgørende betydning, om Danmark er med som signatarmagt eller ikke. Vi mener derimod, det er af afgørende vigtighed at vide, om man har befolkningen bag sig, og inden vi tager stilling, er det vor pligt at undersøge nøjagtigt og at veje grundene både for og imod og se på forholdene fra begge sider. Indenfor lægekunsten lærer vi altid, at det første og det vigtigste er en nøjagtig undersøgelse, at det er en kunstfejl at stille en diagnose uden en undersøgelse, og at det er en kunstfejl at instituere en behandling uden at have en diagnose.

Der er visse ting, som det er vanskeligt at tale åbent om, men det er nødvendigt at tale så åbent som overhovedet muligt om denne sag nu, da afgørelsen skal træffes og i det væsentligste skal træffes mellem Atlanterhavspagten og neutralitetspolitikken indenfor De Forenede Nationer. De spørgsmål, man der skal tage stilling til, er først og fremmest Danmarks sikkerhed, og her må vi se i øjnene, at en tilslutning til Atlanterhavspagten ikke giver Danmark nogen sikkerhed, men en neutralitetspolitik giver heller ikke Danmark sikkerhed. Sikkerhed eksisterer ikke i dag. Det, der er spørgsmålet, er afvejelse af større eller mindre risiko. Hvis Danmark går ind i Atlanterhavspagten, er det muligt, at det vil være med til at virke fredsbevarende, men hvis krigen alligevel kommer, vil Danmark blive et fremskudt glaci-

og have 100 pct. chance for at komme med i krigen og blive krigsskueplads. Hvis vi derimod fastholder neutraliteten, risikerer Danmark at blive afskrevet, og kommer der krig, har vi 100 pct. sikkerhed for at blive besat af den ene part, hvorefter vi bliver krigsmål for den anden part og eventuelt skal opleve generobrings kvaler.

Det drejer sig i dag ikke blot om den danske stats eksistens, men om det danske folks eksistens. Spørgsmålet er, om en tilslutning til Atlanterhavspagten kan virke udæskende på andre magter. Det er muligt. Men det ligger i Danmarks hånd at bestemme sin egen udenrigspolitik, og man må deroverfor sige, at et venneløst, våbenløst, værgeløst Danmark kan blive en fristelse for en anden magt, således at hvis der finder en besættelse af Danmark sted, kan det fremkalde krigerske reaktioner fra den anden side; et dansk tomrum kan derfor også blive en fare for freden. Hvis krigen kommer, risikerer Danmark store ødelæggelser, og disse ødelæggelser vil sandsynligvis blive lige store, hvadenten vi er neutrale eller tilsluttet en Atlanterhavspagt.

Spørgsmålet om femtekolonne vil være lige alvorligt, hvis Danmark tiltræder Atlanterhavspagten, måske vil den femte kolonnes virksomhed blive noget intensivere, men det ligger i Danmarks egen hånd at fjerne årsagerne til, at en femte kolonne eksisterer. Spørgsmålet om Danmarks suverænitæt og uafhængighed er også vigtigt. Hvis Danmark kunne vedblive at være neutral, ville det give os den højeste grad af uafhængighed, men hvis man risikerer en besættelse ved sin neutralitet, så mister man sin uafhængighed helt. Tilslutning til Atlanterhavspagten vil være et indgreb i Danmarks uafhængighed — det må vi gøre os klart: vi kommer til at afgive en del af vor suverænitæt. I alle disse punkter vejer lodderne på vægtskålen omtrent lige.

Så er der spørgsmålet om Danmarks integritet; derom hedder det i artikel 6 i pagten, at

„øer, som er underlagt nogen deltagers statsmyndighed i det nordatlantiske område“

kommer ind derunder. Jeg håber, at dette udtryk dækker alle danske øer.

Dernæst kommer vi til realinteresser og erhvervsinteresser. Danmark har store real- og erhvervsinteresser østpå, men erhvervs- og realinteresserne vestpå er langt, langt større. Til erhvervsinteresserne er knyttet en vis goodwill, idet de skandinaviske lande nyder en stor anseelse i verden, som måske kan lide et skår, der kan være til skade for